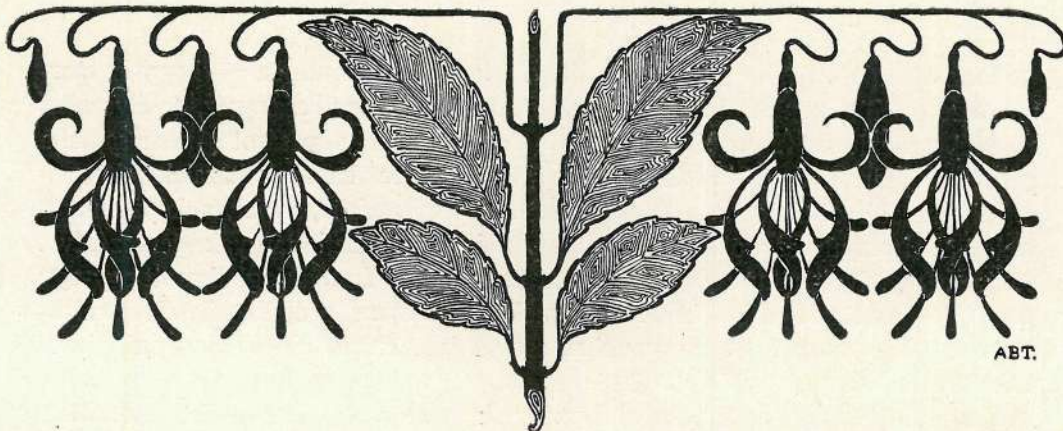

A MAGYAR IPARMŰVÉSZETI TÁRSULAT
XIV. RENDES KÖZGYÜLÉSE ELÉ TERJESZTETT
VÁLASZTMÁNYI JELENTÉS
AZ 1898. ÉVRŐL.

Tisztelt közgyűlés!

Ha társulatunk eddigi működéséről szóló jelentésekben lapozgatunk, azt látjuk, hogy fenállásának első éveiben alig mutatható föl nevezetesebb sikert, dacára annak, hogy vezetői már akkor is önzetlenül s fáradhatatlanul munkálkodtak s nem egyszer életre való eszméket s üdvös intézményeket igyekeztek megvalósítani.

Pedig nem csupán azért volt ez így, mert a társulat anyagi eszközei nem voltak arányban a reá hármló feladatokkal s a hivatalos támogatás csekélyebb volt, mint a melyet oly fontos kulturális és közgazdasági missziót teljesítő intézmény joggal remélhetett. Fő oka ennek a sivár állapotnak a társadalom rideg közönye volt, mely az iparművészetet semmibe nem vette s a *hazai* iparművészet ügye iránt éppen semmi érdeklődést nem mutatott.

Ezért hallatszott társulatunk beszámolóiból oly gyakran egy-egy panaszos akkord, s csak imitt-amott csillant föl a jobb jövőben való bizalomnak szikrája s reménye annak, hogy a társulat működése előbb-utóbb mégis talál méltánylásra.

És ez a remény nem volt hiú. Mert néhány év óta a hazai közönség hangulatában s társulatunk helyzetében öröndetes változás állott be.

Az iparművészetet nálunk is már igazi művészet számba veszik, nem úgy mint azelőtt, a mikor csak a keretes képeket s a szobrokat tekintették művészi alkotásoknak. S ebben az az öröndeni való, hogy, a mint tapasztaltuk, a közönség nem a divatnak hódol ezzel, hanem benső szükségletét elégíti ki, a mikor művészi tudással tervezett butorokat, tapétákat, szőnyegeket stb.-ket vesz, s otthonát a diszműárúraktárak lim-lomja helyett, művészi ízlését kielégítő disztárgyakkal ékesíti.

Tapasztaltuk azt is, — és pedig főleg a lefolyt esztendőben — hogy az iparművészeti kiállításainknak már közönsége van, mely nem csak néz, de élvezettel szemlél, reflexiókat fűz a látottakhoz s a mi a fő, mely vásárol s nem sajnálja pénzét az iparművészeti alkotásokért még akkor sem, ha azok hazaiak.

Mindinkább omladozni látjuk a mesterséges válaszfalat, a mely a képzőművészetet az iparművészettől elválasztotta. Az iparművészeti tárgyak tervezésével pedig, a melylyel nálunk évtizedeken át csak ímmel-ámmal foglalkozott egy-egy építész, — ma már jelesb művészeinknek egész sora próbálkozik. És ezzel új formákat, új problémákat és eszméket, szóval friss életet vittek elernyedő iparművészetünkbe.

Művészi iparosaink javarésze pedig ma már belátja, hogy a másolás, az utánzás nem lehet munkálkodásuknak a végső célja, hogy művészi becsű munkához művészi invenció és tudás szükséges, melyet szükségképpen kiegészít, de soha nem pótol a tökéletes technika. Végre szemmel látható, hogy társulatunk elhintett magvai sokfelé termő talajra akadtak s a sarjadzó vetést nem dermeszti többé a hideg közönynek fagyos szele . . .

Ezek az örvendetes jelenségek egyrészt, másfelől pedig a hathatós támogatás, a melyben társulatunkat a magas kormány, a székes főváros s egyéb számottevő tényező ma már részesíti, az eddiginél még fokozottabb buzgóságra és tevékenységre, úgyszintén működési körünknek fokozatos kibővítésére serkent bennünket.

Tevékenységünknek tág hatáskör nyílt és fontos föladat jutott az által, hogy — a mint a legutóbbi közgyűlés elé terjesztett jelentésünkben jelezni szerencsénk volt, — az 1900 évi párisi nemzetközi kiállítás magyar kormánybiztosa társulatunkat bízta meg azzal, hogy a XII. és XV. főcsoportok kiállító iparosait eredeti tervrajzokkal s modellekkel ellássa, a kidolgozást ellenőrizze s a szükséghez képest útmutatást adjon, a bemutatott terveket pedig átvizsgálta. Dacára annak, hogy a párisi kiállítás megnyitásának napjától egy évnél hosszabb idő választ el, ma már jelenthetjük, hogy az elvállalt, nagy felelősséggel járó munka az egész vonalon sikeresen meg van indítva.

Pályázatok és közvetlen megbízások révén számos jeles tervet tudtunk beszerezni, melyeket kiválóbb művészi iparosaink fognak megvalósítani. Mindezekben a tervekben az illető művészek oda törekedtek, hogy egyéniségük integritásának teljes föntartása mellett, munkájuknak bizonyos nemzeti jelleget adjanak. Hiszszük, hogy a külföldi befolyás alól való felszabadulással és az eredetiségre való törekvéssel iparművészetünk egészséges jövő fejlődésének irányt mutattunk. Bízva reméljük, hogy most is siker fogja jutalmazni törekvéseinket, úgy mint az 1896-ban a milléniumi kiállításakor történt, a mikor az első ily irányban való szárnypróbálgatásainkat megtettük.

A nemzeti individuálitás kidomborítása mellett főleg oda törekedtünk, hogy szembeötlő hézag ne legyen a magyar művészi ipar csoportjában. Ezért különös figyelmet fordítottunk olyan iparágakra, melyek egészen vagy részben függő viszonyban voltak a külfölddel. Ilyenek a papir- és a bőrdíszművesség, a művészi zománcolás, a kispasztikai bronzöntés, a szövészetnek egyik-másik művészibb ága, stb. És immár biztosra vehető, hogy ezekben az iparágakban is, a magyar csoportok eredetiség s jó munka dolgában, méltó helyet fognak elfoglalni.

A MAGYAR IPARMŰVÉSZETI TÁRSULAT JELENTÉSE.

Ezenkívül fölterjesztést intéztünk a székes főváros törvényhatóságához, s kértük, hogy mint azt az 1896. évi milléniumi kiállítás alkalmából tette, úgy most a közelgő párisi kiállításra való tekintettel is, nagyobb összeget szavazzon meg oly iparművészeti tárgyak beszerzésére, melyek a kiállításon bemutathatók legyenek, hogy ott a magyar iparművészeti csoport előkelő színvonalát emeljék. Közbenjárásunk nem volt sikertelen, mert a székes főváros törvényhatósága húszezer forintot szavazott meg a kívánt célra. A megrendelendő tárgyak nagy részének vázlatait beszereztük, sőt azokat már át is vizsgáltattuk s készséggel fogjuk támogatni a székes főváros kiállítási bizottságát jövőben is, hogy a kész tárgyak a kívánt célnak mindenben megfelelőek legyenek.

Szóval a társulat a maga részéről elkövet minden lehető, hogy a párisi kiállítás magyar osztálya iparművészeti csoportjainak előkelő színvonalát biztosítsa.

A karácsonyi kiállítás, a melyet a lefolyt év végén rendeztünk e tekintetben már némi tájékoztatóul szolgálhatott. Itt is első sorban, a tervező művészekhez fordultunk, kikhez az elnökség felhívást intézett, hogy küldjenek be iparművészeti tervrajzokat és modelleket oly célból, hogy a társulat azokat megvásárolhassa s megvalósíthassa.

Ennek nyomán számos művészi rajz érkezett be, a melyek közül az e célra alakított jury az alkalmasokat kiválasztotta és 927 frt tiszteletdíjért megvásárolta az illető művészektől. Ezeket a rajzokat megbízható iparosok között kiosztottuk, kik részben a maguk költségén, részben pedig a társulat anyagi támogatásával vagy közvetlen rendelésére, a tervezett tárgyakat elkészítették a karácsonyi kiállításra.

De volt kiállítóink között több, a ki nemes dicsvágyból, maga erejéből, vagy tervező művészszel szövetkezve iparkodott eredeti egyéni jellegű alkotásokat létrehozni s így harmonikusan beleilleszkedni kiállításunk keretébe. Ezek a kísérletek általában igen biztatók voltak, s egyáltalán nem mondhatók meddőknék, mert mindannyian hozzájárulnak és siettetik az átalakulás processzusát, melyből majdan szükségképpen ki fog jegecesedni iparművészetünknek nemzeti jellege.

Általában mondható, hogy karácsonyi kiállításunk sokfelé haladást mutatott az előzőhöz képest. Nemcsak a kiállítóknak nagyobb számában (98) az elért anyagi eredményben (12000 frt.) s a kiállított tárgyaknak szaporulatában látjuk az előre való lépést, hanem abban, hogy a nálunk újabban meghonosult vagy eddig elhanyagolt művészi iparágak ma már figyelemreméltó tárgyakat produkálnak, továbbá, hogy technikai szempontból régóta olyan magas színvonalon álló iparágak mint pl. a bútorasztaloság, a kerámia, most már nem csupán kifogástalan munkával, hanem művészi és eredeti formákkal örvendeztetik meg a nézőt.

Karácsonyi kiállításunk vevői között ez évben először szerepel Ő felsége a király. Ő felsége már a milléniumi kiállításon jelét adta a hazai iparművészet iránt való atyai gondoskodásának, a mikor a társulat akkori kollektív csoportjából nagyobb összegen vásárolt iparművészeti tárgyakat. Ezúttal legkegyelmesebben 3500 forintot engedélyezett s ezzel hatalmas impulzust nyert társulatunk, de fokozni fogja kiállítóink dicsvágyát is Ő felségének e ténye, annyival inkább, mert remélhető, hogy e kitüntető megtisztelés jövő kiállításainkon sem fog elmaradni.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter úr ő excellenciája mint tavaly, úgy ez évben is, karácsonyi kiállításunk alkalmából nagyobb összeget (3000 frtot) folyósított, hogy az orsz. iparművészeti s egyes vidéki muzeumok számára kiválóbb iparművészeti tárgyakat vásároljon. Miután itt is alapos reményünk van, hogy ő excellenciája jövőben is gondoskodni fog arról, hogy budgetjében ilyen vételekre fedezete legyen, kiállítóinkat e révén is kecsegteti erkölcsi és anyagi jutalom.

A mostani karácsonyi kiállítás került másodszer oda ítélés alá az ötszáz frankos állami nagy aranyérem, mely ez úttal az 1898. február hó 2-án életbe léptetett miniszteri szabályzat alapján egy vegyes jury ítélkezett, a melyben társulatunkat két kiküldöttje képviselte.

A miniszter az érmet ez évben a jury egyhangú javaslata alapján *Róth* Miksa budapesti műiparosnak adományozta, „az üvegmozaik meghonosításáért és az opalescens üvegnek ablakképekre művészi színvonalon álló alkalmazásáért.”

A társulat száz-száz forintos három díját a választmány által kiküldött bizottság a következő kiállítóknak ítélte oda: *a) Horti* Pálnak, az iparművészeti tervezés terén kifejtett sikeres tevékenységeért; *b) Polgár* Alajos műasztalosnak és *Steinbach* Gábor kárpitosnak, kifogástalan jó munkájukért; végre *c) Forreider* József fémdíszművesnek, munkájának jeles tehnikai kidolgozásáért.

Ekképen a társulat abban a helyzetben volt, hogy ez idén külön díjban részesített egy tervező művészt, két szövetséges iparost s egy érdemes iparossegédet.

A sorsolás, melyet karácsonyi kiállítás alkalmából rendeztünk ez évben, házi jellegű volt, a mennyiben külön sorsjegyek nem lettek kibocsátva, hanem csak tagjaink között sorsoltunk ki harminckét kisebb-nagyobb nyereményt, a melyet ezernegyvenkét forintnyi összegen a kiállításon vásároltunk.

A lefolyt évvel zárta le társulatunk közlönye a *Magyar Iparművészet* első évfolyamát. A vaskos kötet hét ívvel lépte túl az előirányzott terjedelmét, a mi természetesen megfelelően nagyobbította a lap költségeit is, a mint az társulatunk elszámolásából kitűnik.

A túllépésnek oka főleg abban keresendő, hogy a szerkesztőség oda törekedett, hogy az iparművészet körébe tartozó összes hazai s részben az idevágó külföldi eseményeket is alaposan s lehetőleg késedelem nélkül ismertesse a lap olvasóival, továbbá, mert az illusztrációkra több helyet fordított, mint a mennyire eredetileg számított.

Az első évfolyam tanúságot tesz róla, hogy a lap szerkesztősége tőle telhetően azon volt, hogy megvalósítsa adott programját. Örömmel konstatáljuk, hogy a hazai napi sajtó épp úgy, mint a szaklapok, sőt egyes külföldi művészi folyóiratok is osztatlan elismeréssel adóztak a *Magyar Iparművészet*nek s rokonszenvesen fogadták annak minden számát. Legékebben szól azonban a lapnak eddigi sikere mellett az a tény, hogy megjelenése óta tagjaink feltűnően szaporodnak, továbbá, hogy előfizetőink száma is egyre nő. Hálás szívvel kell e helyen megemlékeznünk a vallás- és közoktatásügyi minister úr ő excellenciájának ama nevezetes rendeletéről, a melyben felhívta a középiskolák önképzőköreit, hogy lépjenek társulatunk tagjainak sorába, hogy ez által a lapot a tanuló ifjúság számára megszerezzék. Ezen kívül külön körlevélben melegen ajánlotta az összes

hazai felsőbb tanintézeteknek, hogy az intézeti könyvtár kibővítésénél a lapot figyelembe vegyék.

Eltekintve attól az előnytől, a mely az ilyképpen nyert tagok és előfizetők szaporodásával társulatunkra háramlik, kiszámíthatlan hatása lesz kultuszminiszterünk eme kezdeményezése révén hazai iparművészetünknek, a melyet a nemzet serdülő ifjúsága, a jövő évtizedek intelligenciája, e lap révén tanul megismerni és méltányolni.

De köszönettel tartozunk a székes főváros érdemes tanácsának is, mert — felismerve folyóiratunk gyakorlati irányát, — a lapra valamennyi ipariskolája számára előfizetett s így módot nyújt az iparos ifjúságnak, hogy a lapból, kiki a maga szakmájába tartozó kiválóbb hazai alkotásokat megismerje és tanulmányozza.

A mi a lapnak jövőjét illeti, erre nézve konstatálnunk kell, hogy mindenfelől találkozunk azzal az óhajtással, hogy a folyóirat ezentúl rövidebb időközökben jelenjék meg, mint eddig. Nevezetesen a szerkesztőségnek véleménye szerint a lapnak négy-négy ívnyi terjedelemmel évenként legalább tízszer kellene megjelenni, hogy fontos hivatásának teljesen megfelelhessen.

Ez a változás természetesen jóval szaporítaná a lap költségeit. Ezért felterjesztést intéztünk a vallás- és közoktatásügyi miniszter úr ő excellenciájához, kérve őt, hogy emelje föl a lap szubvencióját, a mely esetben társulatunk is az eddiginél nagyobb összeget fordítana közlönyére, mert magára venné a szükségelt nyomdai költségtöbbletnek a fedezését, vagyis a lapra összesen kétezeröttszáz forintot fordítana. A miniszter bár elvben hozzájárult a szándékolt változtatáshoz, de a kért szubvenció fölemelést nem engedélyezhette, miután a kultusz-tárca költségvetésében nem talált arra fedezetet.

Ezzel azonban a lap kibővítésének kérdését nem vesszük le a napirendről, hanem törekedni fogunk, hogy módot teremtsünk arra, hogy a *Magyar Iparművészet*, mely eddig is oly hathatós támaszunknak bizonyult, idővel minden tekintetben megtudjon felelni az egyre fokozódó igényeknek s nagyjelentőségű missziójának. A lapra vonatkozólag még jelenthetjük, hogy hirdetési rovatának értékesítéséhez fűzött reményeink eléggé teljesedtek, a mennyiben ennek révén 771 forint bevételünk volt.

Az utolsó évekről szóló jelentéseinkben már jeleztük, hogy a társulat aegise alatt és elnökének szerkesztésével készül egy nagyobb szabású díszmű, az *Iparművészet Könyve*. Eredetileg harminc ívre volt tervezve a mű, de az anyagnak gyűjtése közben kitűnt, hogy nem fér bele a kontemplált terjedelembé s ezért elhatároztuk, hogy a mű, mely meg fogja haladni a hatvan ívet, két kötetben jelenjék meg. Az első kötet még ez év folyamán fog megjelenni. Tagjaink a becses díszmunkát majdan rendkívül kedvezményes áron fogják megkapni.

Mint az előző években, úgy a lefolyt esztendőben is különös gondot fordítottunk a kisplasztikára, illetve a művészi bronzöntésnek fejlesztésére. A magyar népeletből vett jeleneteket ábrázoló több eredeti modellt vásároltunk meg s gondoskodtunk annak művészi sokszorosításáról.

„Hazai jeleseink“ mellszobor sorozatunkhoz ez évben a sz. főváros képzőművészeti bizottságának támogatásával elkészítettük Rudolf kir. herceg, II. Rákóczy Ferenc és Trefort Ágostonnak mellszobrait. Hogy szobrainkat kelendőbbekké

tegyük, egy helybeli műércöntődével kísérleteket tétettünk, a drága bronznak, olcsóbb horganynyal való helyettesítésével. A kísérlet bevált, mert a nemes bronzpatinával ellátott horgonyöntvények külseje teljesen megegyez a bronzszobrokéval, míg áruk mintegy ötven százalékkal olcsóbb, mint amazoké. Ennek nyomán az említett öntődével szerződést is kötöttünk mintáink átengedése s a szobroknak forgalomba hozatala tárgyában, minek következtében nemcsak arra számíthatunk, hogy szobraink szélesb körben fognak elterjedni, hanem bizonyos állandó jövedelmet is remélhetünk az eladás után társulatunkat megillető jutalékok után.

Szobraink újabban örvendetes méltánylásra találnak az orsz. gazdasági egyesület vezető férfiainál, kik ama határozott szándékukat nyilvánították, hogy az egyesület közreműködésével rendezendő díjugratások, lódíjazások s egyéb díjazásokkal egybekötött alkalmakkor bronzszobrainkat fogják díjakul való megvételre ajánlani.

Az első ilyen alkalom már meg volt, a mikor a XVI-dik orsz. tenyészállat vásárnak három díját, egy-egy bronzszobrot, társulatunk állandó bazárjából választotta az illető bizottság. Miután — mint már említettük — jövőben több ilyen vételre számíthatunk, különösen is indokolva van, hogy gondoskodjunk eredeti, magyaros, művészi bronzszobrokról, nehogy az említett díjazásokra szánt összegek esetleg a külföldi importnak jussanak.

Hogy a kisplasztikai tárgyak művészi sokszorosítását előre mozdítsuk, egy e téren elismert művésznek megfelelő kölcsönt adtunk, hogy azok fémben való sokszorosításához szükségelt újabb eszközöket beszerezhesse s műhelyét megfelelően berendezhesse.

Hasonlóképen kölcsönt adtunk két olyan művésznek, a kiknek mindegyike a zománcolásnak egy sajátos módjával foglalkozik és ebben biztató sikereket felmutatott, hogy megfelelő zománcégető kemencéket állítsanak s nemes zománcszíneket vásárolhassanak. Az ilyképen kölcsönadott összeg 1400 frtra rúg.

Társulatunk emelkedő prestige-je mellett bizonyít az a tény, hogy újabban mindgyakrabban és többfelől fordulnak hozzánk olyan kérdésekben, a melyek az iparművészet körét érintik. Így az 1900. évi párisi nemzetközi kiállítás m. kir. kormánybiztosa a társulat véleményét kérte arra nézve, hogy miként lehetne a párisi kiállításon szétszórva levő 14—16 magyar csoportot bizonyos egységes jelleggel felruházni. Hasonlóképpen az Erzsébet királynénak Budapest sz. fővárosban emelendő emlékmű végrehajtó bizottságának elnöke átiratban felkérte a társulatot, hogy a maga szempontjából bírálja meg az emlékmű mintájára vonatkozó pályázati fölhívásnak tervezetét. Mindkét megkeresésnek készséggel és részletesen megfeleltünk. Megtisztelő kéréssel fordult társulatunkhoz még az Országos Iparegyesület, mely díszokleveleire kívánt rajzokat pályázat útján beszerezni, — valamint a m. kir. pénzügyminiszter megbízásából a m. kir. államnyomda igazgatósága, mely szintén társulatunkat kérte fel, hogy hirdesse ki a közelebb kibocsátandó koronaértékű új m. kir. okmánybélyegeg rajzaira vonatkozó pályázatot s képviseltette magát a juryben.

E pályázatoknak teljesen kielégítő sikere volt, valamint azoknak is, melyeknek elintézését közlönyünk szerkesztősége közvetlenül végezte.

Kéréssel fordult társulatunkhoz a tolna-vármegyei múzeumi bizottságnak elnöke is, azzal, hogy engedjük át a társulat tulajdonát képező mellszobroknak és egyéb

A MAGYAR IPARMŰVÉSZETI TÁRSULAT JELENTÉSE.

kis plasztikai műveknek egy-egy példányát letétképen a szegzárdi múzeumnak. Hasonló felszólításra küldjük ugyancsak bronzszobrainkat a közelebb megnyíló pozsonyi művészeti kiállításra.

Állandó bazárunk a lefolyt évben kielégítő eredményt mutat fel, amennyiben a kiállított tárgyaknak jórésze vevőre talált s sok iparos a bazár révén megbízásokat kapott.

Jogi ügyeinket egy év óta dr. *Fejérpataky* Kálmán vezeti, ki ezeket a teendőket díjtalanul végzi, a miért neki e helyen is hálás elismeréssel adózunk.

Tisztelt közgyűlés! A mai tárgysorozatnak egyik pontja szerint a közgyűlés megválasztja az alapszabályok 35. §-a értelmében a társulat vezértitkárát. Időszerűnek láttuk ugyanis, hogy most, a midőn a társulat viszonyai egyre javulnak és működése már biztos alappal bír, első tisztviselőjét is állandó kapocs kösse a társulathoz. Helyén valónak véltük a választást a napirendre tűzni azért is, mert a megválasztandó vezértitkár személyére nézve konkrét javaslatot tehetünk. És pedig kérjük a t. közgyűlést, méltóztassék a vezértitkári tisztségre *Györgyi* Kálmán tanárt megválasztani, a ki több mint négy évi ideiglenes minőségben teljesített bízgó és lelkiismeretes működésével számos sikerünknek a részese volt. E javaslatunk elfogadásának a reményében az eddiginél kétszáz forinttal nagyobb összeget irányoztunk elő tiszteletdíjául. Teendői ugyanis az utóbbi időben annyira szaporodtak, hogy ezt a csekély kárpótlást a méltányosság kívánja.

Hasonlóképpen felemeltük előirányzatunkban a társulat pénztárosának, *Lipcsey* József iparműv. múzeumi titkárnak a tiszteletdíját száz forinttal, ki a reá háramló nagyobb feladatokat szintén teljes megelégedésre teljesíti.

Előirányzott bevételeink között a tavalyihoz képest mintegy ezer forinttal magasabb összeget tüntet föl a „Tagdíjak“ c. tétel. Jövedelmünknek ezt az örvendetes emelkedését a tagok állandó szaporodásának köszönjük. Ugyanis összehasonlítva a tagoknak mostani létszámát a tavalyi jelentésben foglalt kimutatással, azt látjuk, hogy alig egy év alatt *kétszázhat* (öt alapító- és kétszázegy rendes-) taggal gyarapodtunk. Jelenleg van a társulatnak 199 alapító- és 752 rendes tagja. Az összes létszám tehát 951 tag.

A jelen közgyűlésnek egyik feladata, hogy az alapszabályok 26. §. értelmében az 1896. évben megválasztott választmányi tagok helyett újakat válasszon. A kilépő választmányi tagok: *Alpár* Ignác, *Bachruch* Károly, dr. *Czobor* Béla, *Jungfer* Gyula, *Kiss* István, *Marton* Alajos, budahegyi *Pauer* Leó, *Rauscher* Lajos, *Szterényi* József és *Thék* Endre. Betöltendő továbbá *Ruprich* Károlynak a helye, a ki a választmányi tagságról a f. évben leköszönt.

Az alapszabályok 19 §-ának b) pontja értelmében a múlt közgyűlés az 1898. évi számadások megvizsgálására *Benke* Gyula és *Hoffmann* Alfréd urakat választotta meg, a kik a társulat számadásait megvizsgálták. Jelentésüket van szerencsénk a t. közgyűlés elé terjeszteni s kérjük ennek alapján a fölmentést.

Budapest, 1899. április hó 9.

A választmány.

A MAGYAR IPARMŰVÉSZETI TÁRSULAT ELSZÁMOLÁSA.

I. Nyereség- és veszteség-számla. Az 1898. évi forgalom eredményének kimutatása.

KIADÁSOK				BEVÉTELEK				
	Forint	kr.	Forint	kr.	Forint	kr.	Forint	kr.
1	Tisztviselők tiszteletdíjai ...	1165	98					
2	A társulat kiadványai:							
	a) Az 1896. évkönyv nyomtatási költségeinek hátraléka ...	784	18					
	b) Az »Iparműv. Könyve« ...	389	90					
	c) »Magyar Iparművészet« folyóirat ...	6421	40					
3	Az állandó bazár és az őszi kiállítás költségei ...	976	21					
4	Kiállítás díjai ...	300	—					
5	Tervek, vételek a tagok között való sorsolásra ...	1969	—					
6	Vegyes költségek (nyomtatványok, póstabérek, stb.) ...	600	38					
7	Díjak beszédeseért járó százalék.	121	50					
8	Leírások ...	305	—	13033	55			
9	1898. év végével mutatkozó üzleteredmény egyenlege ...			3233	53			
				16267	08			
								16267 08

Györgyi Kálmán s. k.
titkár.

Ráth György s. k.
elnök.

Lipcsey József s. k.
pénztáros.

Megvizsgáltatott és rendben találtatott:

Benke Gyula s. k.
számvizsgáló.

Hoffmann Alfréd s. k.
számvizsgáló.

II. Mérleg 1898. december 31-én.

VAGYON				TEHER				
	Forint	kr.	Forint	kr.	Forint	kr.	Forint	kr.
1	Értékpapírok ...	26427	51				39350	—
2	Pénzkészlet a házi pénztárban	3857	48	30284	99		60	—
3	Alapítványi követelés ...	2400	—				3233	53
4	Tagdíjhátralékok ...	325	—					
5	Kamathátralékok ...	161	65	2886	65			
6	Iparművészeti tárgyak ...	1624	12					
7	Leltári ingók ...	375	—	1999	12			
8	Folyószámla-követelés a Magyar Földhitelintézetnél ...	3082	95					
9	Adósságok ...	3752	47					
10	Előlegek iparművészeti tárgyakra ...	637	35	7472	77			
				42643	53			42643 53

Györgyi Kálmán s. k.
titkár.

Ráth György s. k.
elnök.

Lipcsey József s. k.
pénztáros.

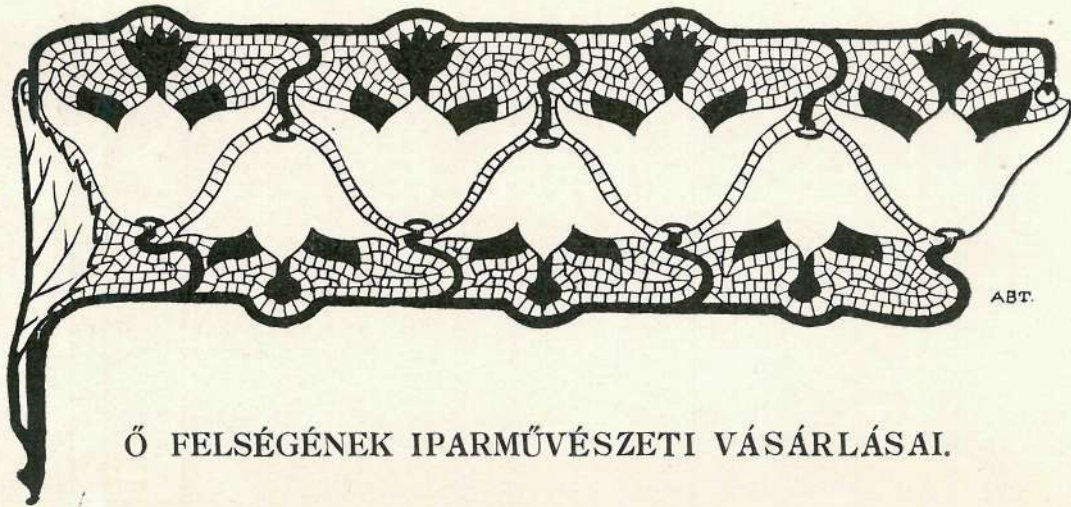
Megvizsgáltatott és rendben találtatott:

Benke Gyula s. k.
számvizsgáló.

Hoffmann Alfréd s. k.
számvizsgáló.

III. Előirányzat az 1899. évre.

KIADÁSOK				FEDEZET				
	Forint	kr.	Forint	kr.	Forint	kr.	Forint	kr.
1	A titkár tiszteletdíja ...	800	—				3233	53
2	A pénztáros tiszteletdíja ...	400	—				3650	—
3	Irnoki és szolgálai teendők ...	300	—				1118	—
4	A társulat kiadványai:							
	a) Az 1896-iki évkönyv nyomtatási költségeinek hátraléka ...						250	—
	b) »Az Iparművészet Könyve« ...	2500	—				2000	—
	c) »Magyar Iparművészet« folyóirat ...	6800	—				100	—
5	Az állandó bazár és az őszi kiállítás költségei ...	1000	—				15	—
6	A kiállítás díjaira ...	300	—					
7	Tervek, megrendelések, vételek a tagok között való sorsolásra ...	2000	—				3900	—
8	Vegyes költségekre (nyomtatványok, irodai s postaköltségekre stb.) ...	800	—					
9	Díjak beszédeseért járó százalék ...	150	—				820	—
							500	—
				15050	—		15586	53

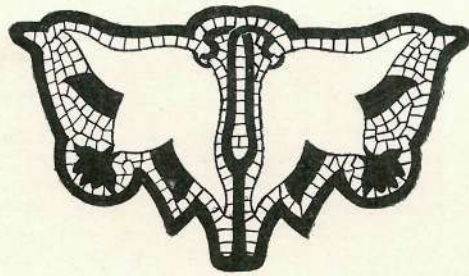

Ő FELSÉGÉNEK IPARMŰVÉSZETI VÁSÁRLÁSAI.

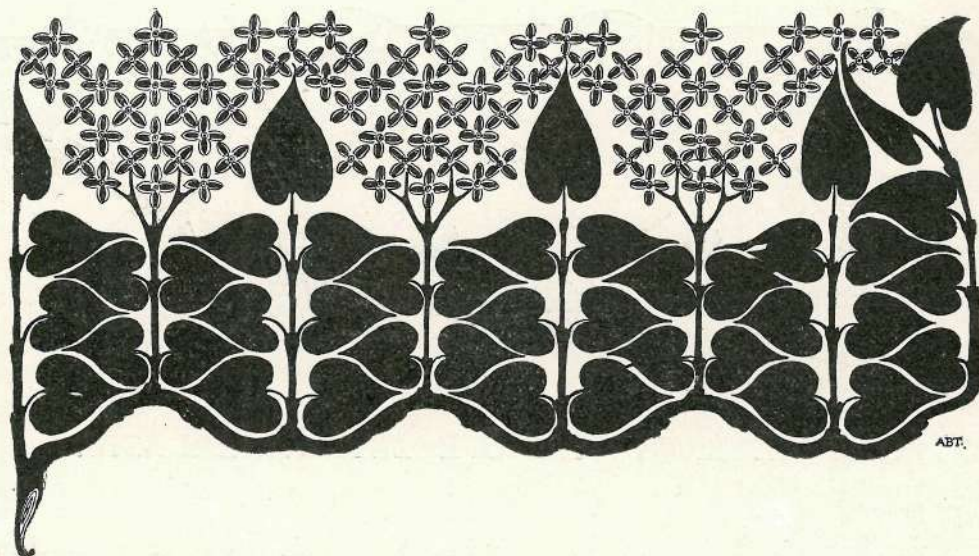
A m. iparművészeti társulat 1898. évi karácsonyi kiállításán Ő Felsége legkegyelmesebben megvásárolta a következő tárgyakat:

1. Két bőrrel bevont karosszék, tervezte *Horti Pál*, készítette *Lukacsovics J.*
2. Faragott keret tükörrel, készítette: *Balázs István*.
3. „Éneklő gyermekek“ bronzöntvény, Radnai (*Rausch*) Béla szoborműve.
4. Angolos kárpitozott karosszék, tervezte *Horti Pál*, készítette *Gelb M.*
5. „Megy a juhász számaron“ bronzöntvény. *Holló Barnabás* szoborműve.
6. Bronz-kancsó *Beck Ö.* Fülöptől.
7. Bronz-tál *Beck Ö.* Fülöptől.
8. Ezüst serleg *Beck Ö.* Fülöptől.
9. Asztalka kovácsolt vasból, *Sárváry Jánostól*.
10. Kovácsolt vasból készült függő lámpa *Hochmann Józseftől*.
11. Talpas csésze, zománcos díszítéssel *Róger Adolftól*.
12. Kis képkeret, zománcos díszítéssel *Róger Adolftól*.
13. Gyermek-Jézusfej, üveg-mozaikból *Róth Miksától*.
- 14–17. 4 darab eozin-váza *Zsolnaytól*.
18. Kinai selyem szövet arany himzéssel a *pozsonyi Izabella nőegyesülettől*.
19. Bársony casula a *pozsonyi Izabella nőegyesülettől*.
20. Kis csomózott szőnyeg a *torontáli áll. szövőiskolából*.
21. Nagy csomózott szőnyeg a *torontáli szőnyeggyár r. t.-től*.
22. Női profil. Limoges-i zománcmű *Oskó Lajostól*.

A felsorolt tárgyakat, melyeknek összes vételára 3469 frt 70 kr, a budai kir. palota várkapitánya vette át a társulattól.

ABT.

A TÁRSULAT SORSOLÁSÁNAK EREDMÉNYE.

A m. iparművészeti társulat 1898. évi karácsonyi kiállítására alkalmából rendezett sorsolása 1899. március hó 7-én volt Kiticsán Miklós, helyettes előljáró, politikai biztos jelenlétében. A sorsoláson csak a tagok vettek részt és pedig a társulati anyakönyvben nevük mellé irt sorszámmal. Összesen harminckét nyereményt sorsoltak ki, ezernegyven forintnyi értékkel.

A sorsolás eredménye a következő:

Folyó szám	Nyeremény megnevezése	Értéke		Nyerő szám	Nyerő tagnak neve
		forint	kr.		
1	Díszszekrény diófából. Terv. Faragó. Készít. Érsek L.	240	—	714	Szárnovszky Ferenc.
2	Női íróasztal, empire. Készít. Grubits	130	—	69	Hadik Barkóczy Endre gróf.
3	Serleg. Aranyozott ezüstmű. Készít. Dorn Jenő	90	—	606	Prokesch Antal dr.
4	Karosszék bőrrel átvonva. Tervezte. Faragó. Készít. Fischhof	75	—	65	Forster Kálmán.
5	Szerpentin váza aranyfogalattal. Terv. Csizik. Készít. Huber	75	—	121	Rottermann Rudolf.
6	Egy pár bronz gyertyatartó. Terv. Uhl. Készít. Herpka	45	—	36	Beck Dénes.
7	Hímzett párna. Mirkovszkyné G. Gizellától	35	—	820	Zseny József.
8	Csiszolt palack három pohárral. Ké- szült a Schreiber gyárban	30	—	131	Szécheny Gyula gróf.
9	Pohár aranyozott ezüstmű. Készítette Dorn	30	—	487	Lechner Gyula.
10	Rákóczy F. mellszobra Damkó J.-tól	25	—	152	Almády Géza.
11	Zománcos broche. Terv. Fölk. Készítette Róger A.	25	—	5	Pável Mihály püspök.
12	Zománcos broche. Terv. Fölk. Készítette Róger A.	25	—	374	Hirschler Mór.
13	Zománcos broche. Terv. Havranek. Készítette Róger A.	25	—	7	Budapest sz. főváros.
14	Zománcos broche. Terv. Fölk. Készít. Róger A.	20	—	687	Szwetschine Györgyike.

A TÁRSULAT SORSOLÁSÁNAK EREDMÉNYE.

Folyó szám	Nyeremény megnevezése	Értéke forint	kr.	Nyerő szám	Nyerő tagnak neve
15	Porcellán kávékészlet T. Fischer Vil- mostól... ..	20	—	715	Szegedi áll. főreáliskola.
16	Trefort Ágost mellszobra	17	—	517	Marsi Ferenc.
17	Fényképkeret metszett bőrből. Terv. Horti. Készít. Hovindt	15	—	83	Keglevich István gróf.
18	Három porcellán csésze aljjal. Terv. Háry. Készít. Zsolnay	15	—	615	Radocza János.
19	Két porcellán csésze aljjal. Terv. Háry. Készít. Zsolnay	13	—	395	Hültl Dezső.
20	Hamutálca ezüsből. Készít. Dorn J.	11	—	569	Nikolich Fedor báró.
21	Jegyzőkönyv, berakott bőrrrel, Gotter- mayer N.-tól	10	—	418	Kain Albert.
22	Női öv bőrből. Készítette Hovindt	10	—	496	Lipcsey József.
23	Eozin váza Zsolnaytól... ..	9	—	420	Kállay Gyula.
24	Eozin váza Zsolnaytól... ..	8	—	625	Rencsisovszky Ferenc.
25	Majolika kancsó. Terv. Háry. Készít. Zsolnay	7	50	79	Kaas Ivor báró.
26	Bőrtárca. Terv. Horti. Készít. Wlček	7	—	22	Schlauch Lőrinc bibornok.
27	Bőrtárca. Terv. Horti. Készít. Wlček	7	—	180	Beck Ö. Fülöp.
28	Eozin váza Zsolnaytól... ..	4	50	383	Hopf János kanonok.
29	Szivartartó műbronzból	4	—	749	Tóth István dr.
30	Majolika-tányér. Terv. Háry. Készítette Zsolnay	4	—	141	Vály János dr. püspök.
31	Majolika-tányér Terv. Háry. Készítette Zsolnay	4	—	206	Bohus László báró.
32	Majolika-tányér. Terv. Háry. Készítette Zsolnay	4	—	725	Szigety Gyula Sándor dr.
	Összesen	1040	—		

A nyereményeket a nyerő tagoknak megküldték, vagy az illetők értesítést kaptak, hogy azokat a társulat bazárjában átvegyék.

Két tagnak, *Kain* Albert és dr. *Szigeti* Gyula Sándor uraknak, a lakó-helyét azonban jelenleg nem tudjuk s ezért ez uton felszólítjuk az illetőket, esetleg pedig ismerőseiket, hogy a nevezettek közelebbi címét a társulat titkári hivatalával közöljék, mert ellenkező esetben a f. év végével a nyereményre való jogosultságuk elesik.

